

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 9 november 2000 (17.11)
(OR. fr)**

13121/00

LIMITE

**VISA 111
COMIX 803**

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	Comité van permanente vertegenwoordigers
nr. Comv.:	6379/00 VISA 32 COMIX 185 - COM(2000) 27 def.
Betreft:	voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld. Uitgestelde inwerkingtreding

1. De Raad (Justitie en Binnenlandse Zaken) heeft zich in zijn 2288e zitting (28 september 2000) gebogen over de inhoud van de aan de ontwerp-verordening gehechte lijsten, en gesproken over het beginsel en de structuur van een mechanisme waarmee de inwerkingtreding van de verordening voor sommige in die lijsten opgenomen landen uitgesteld zou worden, met name vanwege het risico op migratie vanuit die landen. De Raad heeft een consensus bereikt over de invoering en de criteria van dit mechanisme.
2. In zijn vergadering van 4 oktober 2000 heeft het Comité van permanente vertegenwoordigers de Groep visa opdracht gegeven de beschrijving van dit mechanisme op te stellen. De ontwerp-tekst die de Groep visa in zijn vergadering van 5 oktober 2000 heeft opgesteld, is door het Strategisch Comité immigratie, grenzen en asiel geanalyseerd tijdens de vergadering van 7 november 2000.

3. In bijlage gaat voor de delegaties de volledige ontwerp-verordening, zoals die eruitziet na de vergaderingen van de Groep visa en van het Strategisch Comité over genoemd mechanisme, dat weergegeven is in artikel 8, lid 2. De **Commissievertegenwoordiger** maakt een algemeen voorbehoud bij dit mechanisme. De **Portugese delegatie** handhaaft een voorbehoud, in afwachting van het besluit over de landen waarop dit mechanisme zal worden toegepast.
-

Ontwerp-
VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen
bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum
en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62,
punt 2, onderdeel b), punt i),

gezien het voorstel van de Commissie ¹,

gezien het advies van het Europees Parlement ²,

overwegende hetgeen volgt:

¹ PB C 177 E van 27.6.2000, blz. 66.

² Advies van 5.7.2000 (nog niet verschenen in het PB).

- (1) Uit artikel 62, punt 2, onderdeel b), van het Verdrag vloeit voort dat de Raad de voorschriften inzake visa voor voorgenomen verblijven van ten hoogste drie maanden vaststelt en dat het uit dien hoofde in het bijzonder op de weg van de Raad ligt de lijst van de derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum, alsmede die van de derde landen waarvan de onderdanen van die visumplicht zijn vrijgesteld, vast te stellen Volgens artikel 61 behoort de vaststelling van deze lijsten tot de begeleidende maatregelen die rechtstreeks met het vrije verkeer van personen in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid verband houden.
- (2) Deze verordening ligt in het verlengde van het Schengen-acquis in de zin van het Protocol tot opnemng van het Schengen-acquis in het kader van de Europese Unie. De verordening doet geen afbreuk aan de verplichtingen van de lidstaten die voortvloeien uit het acquis als bepaald in bijlage A bij Besluit 1999/435/EG van de Raad van 20 mei 1999 tot vaststelling, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de rechtsgrondslag van elk van de bepalingen of besluiten die het Schengen-acquis vormen. ¹
- (3) Deze verordening is een verdere ontwikkeling van de bepalingen ten aanzien waarvan bij het Schengenprotocol machtiging tot nauwere samenwerking is verleend en heeft betrekking op het gebied, genoemd in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengen-acquis. ²

¹ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 1.

² PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

- (4) Ingevolge artikel 1 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, nemen Ierland en het Verenigd Koninkrijk niet deel aan de aanneming van deze verordening. Onverminderd artikel 4 van genoemd Protocol zijn de bepalingen van deze verordening derhalve niet van toepassing op Ierland en het Verenigd Koninkrijk.
- (5) De vaststelling van de derde landen waarvan de onderdanen aan de visumplicht zijn onderworpen en van die waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, geschiedt aan de hand van een beoordeling per geval van een aantal criteria die in het bijzonder verband houden met illegale immigratie, openbare orde en veiligheid en de externe betrekkingen van de Unie met de derde landen, waarbij tevens rekening wordt gehouden met implicaties van de regionale samenhang en de wederkerigheid. Er moet een communautair mechanisme worden vastgesteld om dat wederkerigheidsbeginsel te kunnen toepassen wanneer één van de in bijlage II bij deze verordening opgenomen derde landen besluit tot de invoering van de visumplicht ten aanzien van onderdanen van één of meer lidstaten.
- (6) Daar het vrij verkeer voor de onderdanen van IJsland, Liechtenstein en Noorwegen in het kader van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte is gewaarborgd, worden deze landen niet vermeld in de lijst van bijlage II bij deze verordening.

- (7) Onverminderd de verplichtingen die voortvloeien uit internationale overeenkomsten die door de lidstaten zijn gesloten en met name de op 20 april 1959 te Straatsburg tot stand gekomen Europese Overeenkomst inzake de afschaffing van visa voor vluchtelingen, dient de vaststelling van de visumplicht of -vrijstelling voor staatlozen en personen met een vluchtelingenstatus te geschieden naar gelang van het derde land waar deze personen verblijven en dat hun een reisdocument heeft verstrekt. Gelet op de bestaande verschillen in de op staatlozen en personen met een vluchtelingenstatus toepasselijke nationale regelgeving kunnen de lidstaten evenwel bepalen of die categorieën van personen in het bezit moeten zijn van een visum indien de onderdanen van het derde land waar die personen verblijven en dat hun een verblijfsdocument heeft afgegeven, een van de derde landen is waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.
- (8) In bijzondere gevallen die aanleiding geven tot een specifieke visumregeling, kunnen de lidstaten bepaalde categorieën van personen van de visumplicht vrijstellen of daarentegen aan die plicht onderwerpen, met name overeenkomstig het internationaal publiekrecht of het gewoonterecht.
- (9) Teneinde voor de transparantie van het stelsel en de voorlichting van de betrokkenen zorg te dragen dienen de lidstaten de overige lidstaten en de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij in het kader van deze verordening hebben genomen. Om dezelfde redenen dienen deze inlichtingen tevens in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen te worden bekendgemaakt.
- (10) De voorwaarden van binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten of van visumafgifte doen geen afbreuk aan de huidige regels inzake de erkenning van de geldigheid van reisdocumenten.

- (11) Overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag vervatte evenredigheidsbeginsel is het met het oog op de goede werking van de gemeenschappelijke visumregeling nodig en passend de weg van een verordening te kiezen om de lijst van de derde landen waarvan de onderdanen voor overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van die derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, vast te stellen.
- (12) Deze verordening voorziet in een volledige harmonisatie met betrekking tot de derde landen waarvan de onderdanen voor het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten in het bezit moeten zijn van een visum, en de derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld. De vrijstelling van visumplicht voor onderdanen van sommige in de lijst van bijlage II opgenomen derde landen treedt evenwel pas later in werking. Voor elk van die landen zal de Raad een besluit nemen op basis van door de Commissie opgestelde rapporten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De onderdanen van de in de lijst van bijlage I opgenomen derde landen dienen bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten in het bezit van een visum te zijn.
2. Onverminderd artikel 8, lid 2, zijn de onderdanen van de in de lijst van bijlage II opgenomen derde landen van de in lid 1 bedoelde visumplicht vrijgesteld voor een verblijf van in totaal maximaal drie maanden.
3. De onderdanen van nieuwe derde landen welke zijn ontstaan uit landen die zijn opgenomen in de lijsten van de bijlagen I en II, zijn respectievelijk onderworpen aan de bepalingen van de leden 1 en 2 totdat de Raad volgens de procedure van de toepasselijke bepaling van het Verdrag anders besluit.
4. De invoering van de visumplicht door een in de lijst van bijlage II opgenomen derde land ten aanzien van de onderdanen van een lidstaat leidt tot toepassing van de volgende bepalingen, onverminderd de bepalingen van een door de Gemeenschap met dat derde land gesloten visumvrijstellingsovereenkomst:
 - a) de lidstaat kan de Commissie en de Raad schriftelijk in kennis stellen van de invoering van de visumplicht door het derde land;
 - b) in geval van een dergelijke kennisgeving voeren de lidstaten 30 dagen na de kennisgeving de visumplicht voor de onderdanen van het betrokken derde land voorlopig in, tenzij de Raad tevoren met gekwalificeerde meerderheid van stemmen anders besluit;
 - c) de voorlopige invoering van de visumplicht wordt door de Raad bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen voordat zij van kracht wordt;

- d) de Commissie bestudeert elk verzoek van de Raad of van een lidstaat waarin zij verzocht wordt een voorstel bij de Raad in te dienen tot wijziging van de bijlagen bij deze verordening, teneinde het betrokken derde land in bijlage I op te nemen en uit bijlage II te schrappen;
- e) wanneer het derde land zijn besluit tot invoering van de visumplicht intrekt vóór de vaststelling van zulk een wijziging van de bijlagen bij deze verordening door de Raad, stelt de betrokken lidstaat de Commissie en de Raad daarvan onverwijld in kennis;
- f) die kennisgeving wordt door de Raad bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. De voorlopige invoering van de visumplicht voor de onderdanen van het betrokken derde land wordt zeven dagen na de datum van de bekendmaking ervan ingetrokken.

Artikel 2

In deze verordening wordt onder "visum" verstaan een door een lidstaat verleende machtiging of genomen besluit, vereist met het oog op:

- binnenkomst voor een voorgenomen verblijf in die lidstaat of in verscheidene lidstaten van in totaal maximaal drie maanden;
- binnenkomst voor een doorreis over het grondgebied van die lidstaat of van verscheidene lidstaten, met uitzondering van luchthaventransit.

Artikel 3

1. Onverminderd de verplichtingen die voortvloeien uit de op 20 april 1959 te Straatsburg tot stand gekomen Europese Overeenkomst inzake de afschaffing van visa voor vluchtelingen, worden staatlozen en personen met een vluchtelingenstatus visumplichtig indien het derde land waar zij verblijven en dat hun een reisdocument heeft verstrekt, op de lijst van bijlage I staat.

2. Staatlozen en personen met een vluchtelingenstatus kunnen evenwel van de visumplicht worden vrijgesteld, indien het derde land waar zij verblijven en dat hun een reisdocument heeft verstrekt, op de lijst van bijlage II staat.

Artikel 4

1. Een lidstaat kan uitzonderingen op de visumplicht, bedoeld in artikel 1, lid 1, of op de vrijstelling van de visumplicht, bedoeld in artikel 1, lid 2, vaststellen ten aanzien van:

- a) houders van diplomatieke paspoorten, dienstpaspooten en andere officiële paspoorten;
- b) civiele vliegtuig- en scheepsbemanningen;
- c) vliegend en begeleidend personeel van een hulp- of reddingsvlucht en andere hulpverleners bij rampen en ongevallen;
- d) civiele bemanning van schepen die internationale binnenwateren bevaren;
- e) houders van door bepaalde intergouvernementele internationale organisaties aan hun ambtenaren afgegeven vrijgeleiden.

2. Een lidstaat kan vrijstelling van de visumplicht verlenen aan scholieren die onderdaan zijn van een in bijlage I opgenomen derde land en in een in bijlage II opgenomen derde land verblijven, wanneer die scholieren in het kader van een door een leerkracht van de instelling begeleide groep scholieren aan een georganiseerde reis deelnemen.

3. Een lidstaat kan voor personen die tijdens hun verblijf een bezoldigde bezigheid verrichten uitzonderingen op de in artikel 1, lid 2, bedoelde visumvrijstelling vaststellen.

Artikel 5

1. Binnen een termijn van tien werkdagen na de inwerkingtreding van deze verordening delen de lidstaten de overige lidstaten en de Commissie de uitzonderingsmaatregelen mede die zij krachtens artikel 4 hebben getroffen. Latere wijzigingen van deze maatregelen worden medegedeeld binnen een termijn van vijf werkdagen.

2. De in lid 1 en in artikel 1, lid 4, laatste streepje, bedoelde mededelingen worden door de Commissie ter informatie in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt.

Artikel 6

Deze verordening doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten tot het erkennen van staten en territoriale eenheden, alsmede paspoorten, identiteitsbewijzen en reisdocumenten die door de autoriteiten daarvan zijn afgegeven.

Artikel 7

1. Verordening (EG) nr. 574/99 van de Raad wordt vervangen door deze verordening.

2. Bijlage I bij de Gemeenschappelijke Visuminstructie en bijlage V bij het Gemeenschappelijk Handboek, met uitzondering van deel IV daarvan, als bedoeld in het besluit van het Uitvoerend Comité van Schengen van 28 april 1999 (SCH/Com-ex(99)13) betreffende de definitieve versies van het Gemeenschappelijk Handboek en de Gemeenschappelijke Visuminstructie, worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze verordening.

3. De besluiten van het Uitvoerend Comité van Schengen van 15 december 1997 (SCH/Com-ex (97) 32) en van 16 december 1998 (SCH/Com-ex (98) 53, 2e herz.) worden ingetrokken.

Artikel 8

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

2. Voor onderdanen van de in de lijst van bijlage II met een asterisk aangegeven landen wordt de toepassing van artikel 1, lid 2, evenwel afhankelijk gesteld van een besluit dat de Raad later overeenkomstig artikel 67, lid 3, voor elk van die landen zal nemen op basis van afzonderlijke rapporten betreffende met name illegale immigratie en illegaal verblijf - met inbegrip van de repatriëring van uit die landen afkomstige illegaal verblijvende personen - die de Commissie, na raadpleging van het (de) betrokken land(en), uiterlijk op 31 december 2003 zal indienen. In afwachting van dit besluit is de in artikel 1, lid 1, vastgestelde visumplicht van toepassing op de onderdanen van die landen.¹

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

¹ In afwachting van een besluit over de landen waarop dit mechanisme zal worden toegepast, handhaafde P een voorbehoud.

BIJLAGE I

Gemeenschappelijke lijst, bedoeld in artikel 1, lid 1.

1. STATEN

Afghanistan	Albanië
Algerije	Angola
Antigua en Barbuda	Armenië
Azerbeidzjan	Bahama's
Bahrein	Bangladesh
Barbados	Belarus
Belize	Benin
Bhutan	Birma/Myanmar
Bosnië-Herzegovina	Botswana
Burkina Faso	Burundi
Cambodja	Centraal-Afrikaanse Republiek
China	Colombia
Comoren	Congo
Cuba	Democratische Republiek Congo
Djibouti	Dominica
Dominicaanse Republiek	Egypte
Equatoriaal-Guinea	Eritrea
Ethiopië	Federale Republiek Joegoslavië (Servië en Montenegro)
Fiji	Filipijnen
Gabon	Gambia
Georgië	Ghana
Grenada	Guinee
Guinee-Bissau	Guyana
Haïti	India
Indonesië	Irak
Iran	Ivoorkust
Jamaica	Jemen
Jordanië	Kaapverdië
Kameroen	Kazachstan
Kenia	Kirgizië
Kiribati	Koeweit
Laos	Lesotho
Libanon	Liberia
Libië	Madagaskar

Malawi	Maldiven
Mali	Marokko
Marshall-eilanden	Mauritanië
Mauritius	Micronesia
Moldavië	Mongolië
Mozambique	Namibië
Nauru	Nepal
Niger	Nigeria
Noordelijke Marianen	Noord-Korea
Oeganda	Oekraïne
Oezbekistan	Oman
Pakistan	Palau
Papoea-Nieuw-Guinea	Peru
Qatar	Rusland
Rwanda	Saint Kitts en Nevis
Saint Lucia	Saint Vincent en de Grenadines
Salomonseilanden	Sao Tomé en Príncipe
Saudi-Arabië	Senegal
Seychellen	Sierra Leone
Soedan	Somalië
Sri Lanka	Suriname
Swaziland	Syrië
Tadzjikistan	Tanzania
Thailand	Togo
Tonga	Trinidad en Tobago
Tsjaad	Tunesië
Turkije	Turkmenistan
Tuvalu	Vanuatu
Verenigde Arabische Emiraten	Vietnam
Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	West-Samoa
Zambia	Zimbabwe
Zuid-Afrika	

2. TERRITORIALE ENTITEITEN EN AUTORITEITEN DIE DOOR TEN MINSTE ÉÉN LIDSTAAT NIET ALS
STAAT WORDEN ERKEND

Taiwan

Palestijnse Autoriteit

Oost-Timor

BIJLAGE II

Gemeenschappelijke lijst, bedoeld in artikel 2, lid 1.

1. STATEN

Andorra	Argentinië
Australië	Bolivia
Brazilië	Brunei
Bulgarije	Canada
Chili	Costa Rica
Cyprus	Ecuador
El Salvador	Estland
Guatemala	Heilige Stoel
Honduras	Hongarije
Israël	Japan
Kroatië	Letland
Litouwen	Maleisië
Malta	Mexico
Monaco	Nicaragua
Nieuw-Zeeland	Panama
Paraguay	Polen
Roemenië	San Marino
Singapore	Slovenië
Slowakije	Tsjechië
Uruguay	Venezuela
Verenigde Staten	Zuid-Korea
Zwitserland	

2. SPECIALE ADMINISTRATIEVE REGIO'S VAN DE VOLKSREPUBLIC CHINA

Speciale Administratieve Regio ("Special Administrative Region") Hong Kong

Speciale Administratieve Regio Macao.

